

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica prima in Quadrage. Textus eua[n]g. Mat. iij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Dñica. I. Quadragesime.

er opposito ipi galilee (Et applicuerit.
 Eūq̄ egressi essent de nauī p̄tinuo coḡ
uerūt eū) .i. ipi geneferent: z h̄ fm̄ Be.
yl ex signoz magnitudie: vel etlā quia
plūb̄ erat facte not⁹. z oñderūt isti ma/
gnā fide ad dñm̄ fm̄ Bedā: in h̄ q̄ non
fuerūt cōtēti salure plēntiū infirmoz:
sed miserūt ad alias p̄ circūtrū citates:
vr̄ oēs curreret̄ ad medicū. Uñ subdit.
(Et p̄currētes) .i. ipi geneferent s̄z Be
dam (vniuersaz regionē illā ceperūt in
ḡbātis) .i. in lectis infirmoz (eos q̄ se
male hēbāt circūferre vbi scēbāt eū cē)
ita q̄ vr̄ d̄r̄ Tho. nō inuitabāt eū ad in/
firmos: s̄z deserebāt ad illū. (Et q̄cūq̄
introbāt in vicos aut in villas aut i c/
uitates / in plateis ponebāt infirmos: et
deprecabant̄ eū vr̄ vel fimbriā vestimēti
cius tangerēt.) Ch̄s em̄ tanq̄ iude⁹ z
habitu iudaico vr̄es / hēbat fimbrias in
angulis pallij sut: supra p̄ceptū qd̄ mā/
dauerat dñs Num. xv. vr̄ pl̄s isrl̄ sicut
carne p̄ circūssionē: ita z vestitu p̄ hu/
sumōi fimbrias ab alijs pl̄s eēt disti
crus (Et q̄q̄ rāgebāt eū saluti fiebāt)
merito sue fidi dispositue: z p̄tate ch̄i
effectiue. In hac pte est documentū in
sensu anagogico: qz̄ genezareth̄ interp̄t
rat̄ instrū nativitat̄is: z fecit tps̄ q̄ q̄s in/
gredit̄ regnū dei: z nascit̄ vite et̄ne. Et
tūc videntes ch̄m cognoscēt eū q̄stum
ad oia q̄ nūc de illo credūt. qz̄ v̄sio erit
in p̄ia de his q̄ credim⁹ in v̄a: z sana/
bunt̄ tūc p̄fecte oēs infirmi deuoti ch̄zo.
H̄tero. Qd̄ aut̄ d̄r̄: q̄r̄q̄ tangebāt eum
saluti fiebāt: implebit̄ qn̄ fugiet dolor z
gemit⁹. Hec ille. l. in die resurrectiōis.
Dicit̄ ista nauis fecit p̄niam. quia
p̄nā boiem portat ad celū z portū pa/
radisi cōtinue: siue dormiat / siue v̄gī/
let / siue comedat / siue ieiunet / siue q̄e/
scat / siue moueat. qz̄ vere penitens oia
ista in deū ordinat z p̄pter eū facit. Iō
em̄ dormit̄ vr̄ ad laudādū deū exurgat
z p̄ter in oib̄ talib̄ meref. Qui in hac
nauī s̄ patiunt̄ q̄ruoz aduersa. f. Ven/
tū rērationū a diabolo. Ph̄arasma il
lusionū seu vanitātū a carne. Undas p̄
secutionū a mūdo. Igit̄ rāz d̄ntoz a

plēnti statu: qd̄ notat. qz̄ erat sero. S̄z
p̄tra ista p̄cula habet̄ m̄tra aduortia.
Prīmū ē fiducia de deo s̄ diabolu quā
d̄s dar. qz̄ dixit ch̄s: p̄fidite. Scdm̄ est
oīo clamosa s̄ ph̄arasma mala. cogi
tationū: qz̄ clāuerit. Tertiū est assidua
meditatio dñice passiōis: qd̄ notat cuz
d̄r̄ q̄ sanabant̄ tangerēs fimbriā vesti/
mēti ch̄i. l. v̄lrimū vestimēti siue corp̄is
qd̄ est passio: q̄ fide z deuota meditati
one tangit̄ z tangit̄. Et hoc est s̄ amari
tudine mūdi. Quartū est illuminatio d̄i/
uina s̄ iḡrāriā: qz̄ venit q̄rta vigilia nō/
ctis. l. i. fundit̄ cognitōez mediā int̄ clā/
rā br̄oz z tenebrosaz viatorib̄ nafalē.

Dñica prima in Quadrage. Tertus euāg. Mat. iij.

Ducus est iesus in des
sertū a spū vr̄ tentaret̄
a diabolo. Et cum ieiun
nasset q̄draginta dieb̄
z q̄draginta noctib̄ postea esu/
rijt. Et accedens tētor: dixit
ei. Si fili⁹ dei es: dic vt lapides
isti panes fiant. Qui r̄ndens vi
xit Scriptū est: Nō in solo pa
ne viuit hō: s̄ in om̄i v̄bo qd̄ p̄
cedit de ore dei. Tūc assumpsit
eū diabol⁹ in sanctā ciuitatē: et
statuit eū supra pinaculū tēpli
z dixit ei. Si fili⁹ dei es: mitte
te deorsum. Scriptū est ei. Nō
ang. su mā. de te: z in manu. tol
lent te: ne forte offendas ad la/
pidem pedē tuū. At illi Iesus
rursus. Scriptū est. Nō tēra
bis dñm̄ deū tuū. Iterū assump
sit eum diabolus in montē ex
cellsum valde: z oñdit ei oia res
gna mūdi z gl̄iam eoz: et dixit
illi. Hec oia tibi dabo si cadens
adoraueris me. Tūc dicit ei ie/
sus. Vade sathana Scriptum

est em̄. Dñm deū tuū adorabis
et illi soli fues. Tūc relīqt̄ euz
diabolus: ⁊ ecce angeli accesserunt
⁊ ministrabant ei.

Ductus est iesus in
desertū a spū rē. *Dart. iiij.*
Est sciendū ex doctrina sc̄i
Tho. iij. pre. q. xij. q. cōuent
entissimū fuit ch̄m tētari. *Prio*: vt sic
sua morte nr̄am sup̄auit: ita nr̄as tētari
ones sup̄aret sua tētatiōe. *Secdo* ne cri
am sancti credāt se a tētatiōe imunes.
Tertio vt discam⁹ in tētatiōib⁹ vince
re. *Quarto* vt p̄fidam⁹ de sua mia: cū
⁊ ip̄e sit tētari⁹. *Debut* aut̄ vt d̄r tētra
ri in deserto: q̄r volūtate se obtulit tētra
tiōi. *Tō* debuit ire ad cāpū cēramis
i. solitudinē/ in q̄ diabol⁹ magis audet
inuadere. *Hec* tñ solū in deserto est tētra
tiō. *Quo* debuit etiā tētari vt d̄r post te
sumū. *Prio* vt nos p̄ra tētatiōes discā
mus armari tētari⁹. *Secdo* vt discam⁹
tētariū displicere diabolo. *Tertio*: q̄a
p̄t̄ esurīe diabolus sumpsit audaciā in
uadēdi illū: cū eēt de dinitate e⁹ dubi⁹
Quo aut̄ illū diabol⁹ statim tētari⁹
post baptisimū: ⁊ q̄re tūc voluit tētari⁹
m̄ltiplex rō. vt pat̄ebit̄ i hac pre. *Quo*
aut̄ illū cogit̄ esse deū ⁊ quō nō: in hoc
eodē euāgelio dicit̄. *Cōueniēt* ḡ in p̄n
cipio nr̄i tētari⁹ p̄nt̄ nob̄ euāgeliz
de ieiunio ⁊ tētatiōe ch̄i: in q̄ tangunt̄
tria puncta iuxta tres tētatiōes ch̄i:
q̄ fuit̄ circa castrū margiā: inanē gl̄iaz:
⁊ sup̄biā. *Quantū* ad p̄mū h̄alit̄ d̄r.
(*Ductus* est iesus) s. statim post bap̄tis
mū suū (in deserto) q̄d. s. est inf̄ hierl̄m ⁊
hericho fm̄ *Dagi. histo.* in q̄ figuralt̄
Adā incidit̄ in lac̄ dēs fm̄ glo. (a spū)
sc̄o fm̄ *Greg.* nō q̄si minor p̄cepto aut
p̄t̄e maioris: sed fm̄ *Chry.* eo mō quo
aliq̄s rōnabil̄ exhortatiōe placat̄. ⁊ h̄
sez in q̄trum hō (vt tentaret̄ a diabolo)
quia em̄ vt ait̄ *Chry.* diabolus contra
ch̄m ire non poterat: ideo ch̄s p̄cessit̄
p̄ra diaboli. *Datur* em̄ et occasiō ten

randi vt idē ait̄: p̄ hoc q̄ d̄s vadit ad so
litudinē: quia magis tūc tentādo instat/
q̄n̄ hōiem solitariū viderit. vñ *Euā* aḡ
gressus est solam. *Brego.* in hōm̄. Sed
sciendū nob̄ est / q̄ trib⁹ modis tētra
tiō aḡt̄. *Suggestiōe*: delectatiōe: cōsen
su. *Et* nos cū tētari⁹ / pl̄erūq̄ in dele
ctatiōe aut in p̄sentium labimur. q̄r de
carnis p̄cō p̄pagari / in nob̄iss̄is gerit̄
emus vnde cēramina toleram⁹. *Deus*
p̄o q̄ in v̄fo h̄ḡnis incarnat⁹ in mundū
sine p̄cō venerat: nihil p̄dicat̄ōis in se
merito tolerabat. *Tentari* ḡ p̄ suggesti
ōne potuit: sed et̄ mentē p̄cō delecta
tiō nō momordit: atq̄ sō ois diabolica
illa tētatiō foris nō int̄ fuit̄. *Hec* ille.
Et intrēdit̄ q̄ ch̄s non cōcept⁹ sine p̄cō
originali: ⁊ p̄ter se non habuit fomētē. i.
habitualē cōcupiscentiā / seu malā incl̄
natiōe sic nos habem⁹. *Un̄* eius vires
nō prumpebāt in actū nisi fm̄ rōnis im
peritū. (*Et* cū tētari⁹ q̄draginta die
bus) ita sez q̄ nullū cibū in toto isto tē
pore sumpsit. vt dicit̄ *Luc. iij.* imo nec
esurīt. vt innuit̄ hic b̄r̄s *Dart.* q̄ d̄r
q̄ cū tētari⁹ q̄draginta dieb⁹ ⁊ q̄dra
ginta noctib⁹ (postea esurīt) q̄si v̄. nō
ante hoc tēpus illū esurisse: sicut fm̄ al̄
quos esurīt *Moyse* ⁊ *Hellas*. Non
aut̄ vltra trāsīuit fm̄ *Chry.* in hōm̄. ne
incredibilis videret̄ carnis assumptiō.
Et etiā vt alij dicit̄: q̄rinus eius diuī
nitas diabolo celaret̄. Nam etiā *Moy*
ses ⁊ *Hellas* tanto tempe tētari⁹: q̄
tamē puri homines fuerūt. Sed quare
Moyse: *Hellas*: ⁊ ch̄s q̄draginta di
bus tētari⁹: ⁊ similit̄ nos tanto tem
pore tētari⁹? *Ad* hoc dico q̄ nos hūc
numex obfuamus in tētario m̄ltiplici
causa. *Primo*: quia ch̄s illō m̄ltiplici
ter cōsecrauit̄. s. sua p̄ceptiōe. q̄r q̄dra
ginta septimanis fuit̄ in h̄ḡnis v̄cero.
sua p̄dicatiōe: q̄r. xl. mēsi⁹ p̄dicauit̄ in
mūdo. sua tētari⁹ obfuatiōe: q̄r. xl. die
bus tētari⁹ in deserto. sua passiōe: q̄r q̄
draginta horis iacuit̄ in sepulcro. ⁊ sua
resurrectiōe: quia post illā q̄draginta
dieb⁹ fuit̄ cū discip̄lis in mūdo. *Secdo*
q̄r p̄ hunc numex fulimus deo de corpore
nostro. *Quia* em̄ corpus nostrum corp⁹

Dominica. I. in Quadragesima

stat ex quatuor elementis: et per voluptates
et transgredimur decem precepta legis: id est quod
ter decies carne nostram affligimus. Item
Tertio: quod per hunc numerum suum deo digne
nostro dando decima. Nam a primi die usque
ad pascha sex hebdomade: a quibus si sub
trahantur sex dies dominici et quibus minime Iesu
nam remanent. xl. dies abstinentie: qui sunt
decima pars anni: qui habet. ccc. lxxv. dies co-
pletos quod si sit annus bissextus: incople-
tos pro si solus. quod annus solaris habet dies
ccc. lxxv. et. vii. horas. Item Quarto: quod per
hunc numerum deo digne operibus nostris. quod opera nostra
debent esse circa adimpletionem decem pre-
ceptorum et quatuor euangeliorum. Item tres vlti-
me rationes sunt beati Gregorii in homelia. Item
Quinto secundum Augustinum. quod pres aliquote. xl. scilicet. j.
quod. iij. v. vii. x. et. xx. que si iuncte faciunt
l. Stat autem breuitatis etiam. l. diebus pres
gurat. s. a pascha ad Petrecost. In his diebus
gnificat quod. xl. dies pnie ad felicitatem
eterna ascendimus. Christus autem numerus istum
suavit ut daret formam et mensuram ieiunio
nostro: secundum Chrysostomum. super Mattheum. quod in ma-
gister histo. non ieiunamus statim post Epi-
phantiam ut christus: sed circa. xl. dies post: ut
ostendat ieiunium nostrum a christi ieiunio deri-
uatum. Moyses autem et Helii. istum numerum ob-
seruauerunt in figura ieiunij christi. Differet
bat autem ieiunium illorum a ieiunio christi. Pri-
mo secundum Augustinum. quod illi non ieiunauerunt ex
precepto suo ut christus. sed Moyses quod iuste
rabat eloquio dicitur per. Ero. xxxij. Helii
as autem fortitudine cibi passus per. iij. Re-
x. Secundo iuxta Chrysostomum. quod illi ieiunando
esuriebant: non autem christus: sed post ieiunium: ut
dicitur (et quadragesima noctibus). Hoc dicitur secundum san-
ctum Theodorem. super Mattheum. ne quis eum crederet
nocte comedisse: ut comedunt saraceni
re sui ieiunij (Postea esurunt). Et hoc secundum
Chrysostomum et secundum Theodorem. ut diabolus tentat
audaciam sumeret: quod esurientes eum vix ho-
minem demonstrabat: sicut ieiunium. xl. die
rum sine esurie arguebat diuinam virtutem.
Ad intellectum autem sequentium est sciedum
ex doctrina sancti Theodori. iij. p. q. lxxij. quod ma-
iores in populo iudeorum coguerunt christum esse
christum sic et demones: ut dicitur in libro noui et
veteris testam. sed non coguerunt christum esse fi-
lium dei per naturam: quod si cogissent nunquam

dominum glorie crucifixissent. s. Cor. ij. Ista
tamen ignorantia fuit affectata quodammodo: quod per
uerrebant euidentia signa: et nolebant probis
credere saluatoris. Videntes autem neque
dei filium neque christum eum esse coguerunt. Et
si aliqui dubitauerunt quod esset christus propter si-
gnorum frequentiam: tamen a principibus decepti sunt
Sed hoc: quod colunt coguerunt eum esse herede
id est christum in lege promissus: ut Mat. xxj.
patet. sed coguerunt esse filium dei quod de eo
dicitur. Dabo tibi genes hereditatem tuam.
et ego hodie genui te. Et Chrysostomus. etiam de
christum in cruce non orasse pro eis qui sciebant se
filium dei crucifigere. Ad hoc dicitur quod ista per
bant quod eum coguerunt filium dei per gratiam ex
cellentem in homines omnes: non autem per naturam.
Vel coguerunt deum filium illi esse. i. cogitauerunt
deum sufficientia signa habuerunt. Nec ex sermo
Theodori. Et videtur idem dicens de demone quod
non cogit certe eum esse filium dei. etiam alii
quoniam hoc dicebat per os obsessorum: loquebat
suspectando sed beati Theodori. iij. dist. xxx. q. ij.
ar. j. et. lxx. pre. q. xxij. ar. j. ad tertium. Sed
hoc secundum Theodorem. arguit Alico. d. Lira: quod in
multis locis scripture expresse habet quod christus esset
deus: ideoque coguerunt eum esse christum. Ad hoc
dico solutionem parere ex dicitur. Probat
eum arguerunt quod coguerunt eum esse filium dei
per gratiam vel deum patris: eo modo quod dicitur
in ps. Ego dixi deus es. Et ratio huius est: quod
hebrei non solum moderni sed etiam antiqui ex
istimantes impossibile esse unione diuinitatis
ad humanitatem: crediderunt omnes scripturas
asserentes deitatem christi transumptive et me-
taphorice loqui. Unde secundum eundem Alico. de
Lira. Mat. xxj. et ista scriptura iudei non ha-
bebant notitiam euidentem de christi diuinitate:
sed diiecturali. Et in questione si iudeos
tenet quod ex scripturis non potest iudicari effica-
citer et insolubilibus diuinitas christi: sed ap-
paret et rationabiliter tamen. Est autem in ista ma-
teria magna concerratio inter predictum Alico
et Pau. bur. et replicatores. quam vide-
re vis Mat. xxj. Et hoc quod diabolus voluit
tentare christum sed omnes vna fuit ut eum percipita-
ret in partem si posset. sed alia fuit ut cogitauerunt
ret aliquid quod ignorabat. Et secundum Alico. d.
Lira: voluit scire si esset christus: quod esse
videret completas prophetias varias de
re aduentus christi: et videret sancti

ratē chī: dubitauit si ipse esset. S3 h nō
 solū est ptra scēm Tho. sed etiā est cōit
 ptra oēs scōs: q̄ dicunt q̄ voluit scire si
 esset fili⁹ dei. In Ebry. sup h passu dē
 q̄ sciebat eū esse chīm ex testimoniō an
 geloz ad pastores: z stelle ad magos: et
 Joānis ad chīm. Est etiā vt videt con
 tra euāgellū. qz Lu. iij. dī q̄ demones
 sciebāt eū esse chīm. qd hz sit dīctū post
 tempus seicunū chī: tñ nō est rō q̄re etiā
 eo tpe. s. seicunū scire nō potuerint si de⁹
 post voluit illos h scire: cū tūc tā habu
 issent oēm eām h mediū sciendū illud scz
 noticiā pphetaz z expēctā miracloz at
 restantiū chī natūritatē: cuiusmodi fu
 it illūinatio noctis: z apparitio stelle: et
 euāgelizatio āgeli ad pastores: z hmōl.
 Tñ z h nō dicit: si chīs es. sed: si filius
 dei es. Qd iō dē fm mgrm hist. qz au
 dierat illā vocē. Hic ē fili⁹ me⁹ dilect⁹.
 Dīcēdū est q̄ fm mgrm hist. z Ebry.
 z Amb. z Hiero. z s. Thom. z alios: q̄
 voluit scire si esset dei fili⁹. qd vsqz ad
 chī passioēz nūqz sciuit. Et h est qd dī
 (Et accedes tentator). i. diabol⁹: cuius
 officīū ē tētare hoies ad malū: fm scēm
 Tho. ij. di. xxj. q. j. ar. j. Ibi em dī q̄ so
 ll⁹ diabol⁹ ē tētare ad nocēdū: nō qz sp
 imediate tētare: s3 qz p̄mū hoiez tenta
 uit z vicī: ex q̄ tēntatiōe parata est via
 alijs tēntatiōibz. Vel qz ei soli z mem
 bris ei⁹ puenit impugnare p̄tutē eū in
 tēntiōe occidēdi hoiem. Vel qz mūdo z
 carne tāqz instrumēt⁹ vtit i tēntādo. Nec
 ex illo. Vnde etiā de h. j. pte. q. cxij. et
 ij. q. xcvij. Accessit aut in hūana effi
 gie fm mgrm hist. vt colloq. posset cum
 chīo. S3 q̄re etiā Eua nō est aggressus
 in effigie hūana: Ad h dico q̄ fm scēm
 Tho. ij. vbi supra fuit: qz de⁹ voluit: vt
 Eua eū magis abhorreret. z p̄seqnt fa
 ctū vinceret. Dīc tñ Beda q̄ serpēs il
 le est de q̄dā serpentū genere qd faciem
 vtrgineā habet. Et mgr hist. dīc q̄ tūc
 serpēs rectus incedebat: s3 fuit i male
 dīctiōe p̄strat⁹. Qd tñ nō est rōnabile.
 qz vba dei ad serpētē erāt dīcta ad dia
 bolū: fm scōs. S3 q̄re sic diabol⁹ sua
 debat: mouēdo linguā ill⁹ serpent⁹ ab
 extra: Dico q̄ h fuit: qz intus tētare

nō poterat p phantasiā aut alias vres
 sensittuas: qz oēs erāt rōni subiecte itā
 re innocentia (Dicit ei. Si fili⁹ dei es)
 scz naturalis: z p̄seqnt ei cōlis in po
 restate (dic vt lapides isti panes fiāt)
 Lu. iij. dī. dīc lapidī huic. z idem est. qz
 si plures demonstrauit lapides: z vñ d
 monstrauit. Sed h est vna q̄stio: qz fm
 Amb. z mgrm hist. diabol⁹ ex sc̄pturis
 intellexerat filiū dei venturū. Aut q̄
 filiū dei p grām/ aut p naturā. Si p̄mū:
 q̄re vult scire an sit fili⁹ dei p grām: cū
 sciret eū esse chīm: Si scōm: cū ille scri
 pturē q̄ eū dīcūt eē filiū dei loquant de
 chīo z ipse coguerit chīm: se q̄ q̄ eū etiā
 cognouit esse filiū dei p naturā. Vnde
 q̄ supposito q̄ coguerit eū esse chīm:
 hec questio solui nō possit. Ad h dico q̄
 cognouit venturū filiū dei et credidit q̄
 esset fili⁹ dei p grām. sed nato chīo: ex
 multis dubitauit an esset fili⁹ dei p na
 turā. z h voluit scire: vt si inuēisset eū
 filiū dei p grām: sperasset eū posse sic
 ceteros supare. Et licz sc̄pture de chīo
 loquētes dīcāt eū esse filiū dei z deum:
 tñ z iudei z diabol⁹ intelligebant h dī
 ctū p excellentiā grāe. Et hz d chīo aliq̄
 dīcāt in sc̄ptura noia q̄ de solo deo dī
 cunt vt terragramaron: tñ eis nō cōsta
 bat ista de solo deo dīcī sic nos nō cre
 dim⁹. Sed h arguit. qz dīc mgr hist.
 q̄ ex sc̄pturis nouerat se p filiū dei ven
 turū p̄diturū esse p̄ncipatū. q̄ cognouit
 eū esse talē quē supare nō posset: z p̄
 quēter esse filiū dei p naturā. Ad h dī
 co q̄ nō credidit se ab illo superādū p
 p̄tia ei⁹ p̄tutē: s3 diuina: sic supat a san
 ctis. z sicut idē mgr dīc: nō credebat se
 p illū p̄dere p̄ncipatū nisi post iudiciū:
 z ideo interim credebat q̄ eū posset sal
 tē p aliqd veniale supare: z ad purgato
 riū z limbū pducere. S3 post q̄ timuit
 illū esse deū in passione: pcurauerat per
 vxorē Pilati ne morerēt. Sicut p Ju
 dā oppositū questuerat. Est etiā sciēdū
 q̄ licz quo ad naturalia diabol⁹ nō sal
 lat: vt dicit sanct⁹ Tho. j. pte. q. lviij. z
 ij. di. vij. z mgr. q. xvj. secus quo ad gra
 tuita que ex voluntate dei pendent. Et
 in talibus potest successiue ad eundem

Dominica. I. Quadragesime

finē ordiāre opposita tēratue: pura ad
stabilitatē sui regnū. vñ ad finē sue sup/
hie ipaz mortē z ipaz vitā chri. Vñ dic
Chryf. sup Bar. q hie diabol⁹ fuit ex
cecat⁹: qz ex ieiunio qdraginta diez de
buitet pcludere chri diuinitatē potius
q̄ ex ei⁹ esurte humanitatē. Et vt dē q̄
uis Moyes z Helias tāto tpe ieiuna
uerint: rñ ieiunādo esuriebat: nō autem
chris: s̄ solū post ieiunū. Sed itez ar
guo q̄ diabol⁹ ante chri passionē cogue
rit chri diuinitatē. Nā chris se deū dice
bat: z h̄ miraculis pbabat. q̄ necessario
diabolus h̄ credebat. qz tpe scit deū nō
posse arrestari fallitari. z scit si aliqd̄ sit
miraculū: sit a deo i testimoniū doctrie
aliqui. Nam cū agnoscat totā naturā:
si qd̄ fiat supra naturā hoc nouit. Et tō
cogit credere: nō autē nos q̄b nō p̄star:
q̄ h̄ miraculū vel illud sit a deo. Ad h̄
dico q̄ argumētū forte pcluderet si deū
p naturā chris se clare z patenter dixit/
ser: qd̄ nō faciebat saltem quando mira
eula faciebat in testimoniū sue doctrie
Vel si aliquando h̄ dixit clare tūc p̄bi/
buit id demonē p̄cipere. sicut z p̄hibuit
eū seruari virginitatē sue mris: vt als
dictū est. Item cōtra. qz chris⁹ p̄p̄ia
auctoritate faciebat miracula qd̄ e deū
p̄tū. Ad h̄ dico q̄ diabolus nō p̄stabat
clare de hoc. Potuit em̄ chris⁹ etiā dat
ro q̄ esset homo purus facere miracula
ex potestate. i. aliqua supernaturali p̄tu/
te existēte in eo ad temp⁹ vel etiā semp
si deo placuisset: p quā effectū miraculū
pduxisset eo modo quo nunc sacramēta
nōne legis p virtutē spūalē in eis existē
tē agunt ad gratiā. Unde Greg. dic q̄
scitū viri miracula faciūt aliquādo orādo
aliquādo p̄o ex potestate: sicut beatus
Benedict⁹ aspectu oculoꝝ rusticum du
ris loris alligatū absoluit. Et sic diabo
lus credidisse potuit chris⁹ imp̄tare
venē ex potestate sua que in aliā maio
rem p̄supponeret. Vel dicendū q̄ potu
it chris in corde orare z sm̄ mentē suā fa
cere p̄cepta demonib⁹ vel infirmitatib⁹
per dei virtutē: de quā tamē in suis ver
bis nō faciebat mentionem. z sic posse
fici diabolus sciebat. Potuit etiā chris

imp̄tia z miracula sua celare diabolus.
Et dicitur autē p̄z qd̄ dicendū sit ad id qd̄
obijci posset: qz dicebat z pbabat se ha
bere auctoritatē dimittēdi pctā qd̄ e dē
p̄tū. Vñ em̄ q̄ diabol⁹ p̄hibebat ista
audire: vel dubitabat vtrū illa auctori
tas esset p̄ncipalis vel sūministratoris.
Voluit autē chris fm̄ Leo. papā ex hūil
tate z nō ex potestate aduersariū vince
re: vt hoiez pl⁹ honoraret z diabolū pl⁹
p̄funderet. Jō seq̄t (Qui rñdēs) mā sue
te. z forte. actū eū nō cogitaret (Dixit ei
Sc̄ptū est) Deut. viij. Nō i solo pane)
scz corpall (vixit hō: sed in offi p̄bo qd̄
pcedit de ore dei) vt p̄z de Moyse qui
p̄bo dei fuit quadraginta dieb⁹ spūaliter
z corporaliter sustentat⁹. Et sic diabo
lus neqz potuit eum ad pctm̄ gule indu
cere: neqz eius cognoscere diuinitatem
Sed q̄re chris diabolū repellit p̄ septu/
rā: Ad h̄ dico q̄ fuit p̄mo fm̄ Greg. vt
doccat nos magis doctria q̄ miracul⁹
pugnare. Et scdo iuxta Amb. vt offen
dar quib⁹ ai mris impugnet diabol⁹. hec
ille. Sunt autē hec arma ieiunū: oratio
doctria. Et tertio iuxta Raba. qz p̄o
nebat diabolū humilitate vincere. non
potētia: z nobis exemplū tribuere vt qd̄
tens a p̄ants hoib⁹ aliqd̄ partimur: ad
doctria excitemur potius q̄ ad vind
ctam. Temperat autē rñsum iuxta glo.
ne deum illū esse cognosceret. In hac
pre sūt m̄tra documēta. Prīmū tangit
Chryf. i homel. dicēs. Quisq̄ post ba
ptismū maiores sustinet tentatiōes: nō
turbēris. ereni p̄pter h̄ accepisti non vt
vaces: sed vt p̄lertis. Jōqz tentatiōes
de⁹ a te n̄ p̄hibet. Prīmū vt discas qm̄
m̄to factus es fortior. Deinde vt ma
gnitudie donoꝝ nō extollaris. Tertio vt
diabolus experientia cognoscat q̄ p̄fecere
ab eo recessisti. Quarto vt p̄ h̄ fortior
reddaris. Quinto vt credis thesaurū s̄
gnū accipias. Neqz em̄ diabol⁹ supue
niet tibi ad tentandū: nisi te in maiori
honore effectū videret. Hec ille. Et idē
est iudiciū de q̄libet sc̄o z iusto z redē
unte ad penitētia sicut de baptizato di
cente Remiglo. In sanctificat⁹ diabo
li tentamēta grassantur. Hec ille. Sed

eiundū tangit idem ibidē dicens. Ut autē
cognoscas q̄ magnū bonū est ieiunū: r
qualiter scitū ē aduersus diabolu chri
stus ieiunauit nō eo indigēs: sed nos in
struens. Hec ille. Tertiu tangit idē dī
cēs. Si ieiunaueris r tēteris: nō dicas
q̄ p̄didisti fructū ieiunij mei. Nā r̄si nō p̄
fuit tibi ieiunū tuū vt nō tēteris: tñ p̄
fictor vt a tēteratōibz nō vincas. Hec ille
Dor: alr etiā sciendū ē q̄ chris sel esu
r̄ij: r ad comedendū nō habuit nisi la
pides: vt h. Hi sūt viri duri q̄ n̄ possūt
ad penitētā frangi: et frigidī q̄ nō p̄nt
diuino amore inflamari. r aridi qui nō
possūt rore diuie gr̄e aut lachrymar̄ in
fundī. Hi etiā non possunt incorporari
chris s̄ diabolo. Alia etiā vice esurij r
nō habuit ad comedendū nisi folia: vt
Barci. xij. legit̄ de ficulnea. Sic autē
chris n̄ comedit lapides: ita nec folia. i.
vba: s̄ bona opa. Quotidie etiā esurit
nr̄am salutē r quēstionē. Nā dr̄ Chryf.
Sic cupiscibile est nob̄ comedere: sic
chris saluare. Ihu autē chris r̄tū esurit
q̄ ostiatim illū mēdicat. Apoc. iij. Ego
sto ad ostiū r pulso. Si q̄s audierit vo
cem meā r apuerit mihi ianuā. i. cordis
intrabo ad illū r cenabo cum illo: r ipe
mecū. id est ponem⁹ ad scorum siue ad
symbolū: ita q̄ petōr ponat cōcritionē:
p̄fessionē: r satisfactionē: r de⁹ remissio
nē culpe: collatōez gr̄e r p̄missionē gl̄ie.
S̄z multi vellent comedere solū d̄ alte
no: r tractari bene et exponere parum.
Quātū ad scdm̄ sciendū est ex doctria
sc̄i Tho. iij. p. q. r̄ij. q̄ diabolu⁹ tentado
ch̄im talē ordinē tenuit: vt a leuio: r̄bz i
cipit. qd̄ sp̄ fac̄ fm̄ Bozā i viris sp̄iali
bus. Un̄ sic p̄mos parētes p̄mo tērauit
d̄ gula dīcēs. Cur p̄cepit vob̄ de⁹ ne co
mederet̄. r̄. Scdo de inani gl̄ia dīcēs.
Aperient̄ oculi v̄i. Et tertio d̄ sup̄bia
dīcēs. Er̄it̄ sic v̄i. ita r̄ circa ch̄im fec̄.
Chryf. sup̄ Barth. Cū ex p̄missio ch̄i
r̄iso nihil certū discere diabolu⁹ potuiss̄
set. v̄z ch̄is de⁹ esset an hō: assūpsit eū
ad aliā tentatōez: dīcēs apud se. Iste q̄
fame nō vincit̄ r̄si nō ē fili⁹ dī: tñ serūs
est. Valēt em̄ hoies sc̄i fame nō vincit̄:
sed postq̄ cōem carnis necessitatē vice

rūt: p̄ vanā gl̄iam cadunt. Iō cepit eū
tentare i gl̄ia vana. Hec ille. Iō sequit̄
(Tūc assūpsit eū diabolu⁹) Assūpsit in
q̄ fm̄ alt̄is. i. portauit Greg. Quid mī
rū si se a diabolo p̄misit i montē ducti: q̄
se p̄misit a mēbris illius crucifigi. Hec
ille. Qui cōst̄ exponit̄ q̄ p̄ assūpsit itel
ligit̄ portauit. qd̄ r̄ Chry. sensit: q̄ dr̄ q̄
diabolu⁹ voluit q̄ ch̄is videret̄ q̄ volās
r inde inanis eleuaret̄. Et s̄l̄r̄ idē sensit
etiā Raba. Ut fm̄ alt̄os assūpsit. i. ou
xit secū eū ad se. i. ad societate suā sum
do: sic ch̄is dīcēt̄ assūpsisse Pet̄z r̄ Ja
cobū r̄ Joāne: q̄s tñ nō portauit: vt p̄
Bar. xij. (In sanctā ciuitatē) Raba.
Sancta ciuitas hierusalē dicebatur: in
qua templum dei erat: r sancta sc̄oꝝ: r
cultus v̄itus dei fm̄ legē Moyf. Hec
ille. Non ē erat sancta rōne ciuitū: (Et
sta: ut cum supra pinnaculum templi)
Ad intellectu hui⁹ sciendū est ex Iose
pho. vj. de bello iudat̄o r alijs aucto
ribz q̄ templū dupl̄r̄ v̄i. Vno. i. mō do
mus facta i p̄tice mōris mortis. d̄ q̄ had
bes i v̄nica p̄ma aduent⁹. Alio mō s̄
mī r̄ replū. p̄ atrijs. i. plateis q̄ erāt circa
istā domū. Nā cū ille mons esset ex alt̄
pre p̄ruptus triplicī muro erat circūda
tus q̄si corona pape. et a p̄mo muro ad
sc̄oꝝ erat magna planticies: r s̄l̄r̄ a sc̄o
ad tertiu: r a tertio ad templū. In p̄m
ma platea poterāt esse etiā gētilēs. In
sc̄da p̄o solū iudei: r erat diuisa i duas
pres. p̄ viris r feminis. In tertia p̄o so
li sacerdotes r leuite: q̄ i ea sacrificabāt
r psallebāt. r p̄uersi ad p̄p̄la existētē
sc̄da platea p̄dicabāt. Quid ē sit p̄mna
culū r̄plū nō est clar̄: q̄uis p̄ter q̄ erat
loc⁹ eminēs. Glosa q̄dā dr̄ q̄ erat sedes
doctozū. Alij p̄o vt Ansel. r Raba. et
Aico. de L̄yra. r mlti alij dīcūt: q̄ erat
rectū r̄plū siue q̄dā deambulatoriū:
vel appodiamētū: vt ita dīcā. ne ambu
lāres p̄ rectū extrēmitatē p̄p̄ incaute la
caderēt. Tercia em̄ i regioibz illis erant
plana sic q̄dā p̄uimētū. Beda p̄o dr̄
q̄ erat q̄dā tabularū siue deambu
latoriū. Et omnia ista possunt esse p̄so
na. Pro q̄ sciendū est q̄ istud p̄mna
lū quicqd̄ fuerit nō potuit esse i templo

Dñica. I. in Quadragesima

Inforti: si fuit sedes doctorum vel loc^o p^ope
vt cõiter tenet: p^o h illa sedes erat lo^o
eus accomodat^o diabolo de inani gl^oia
tentare cupienti. n^om q^o tectũ el^o erat tel^o
ste Iosepho plenũ verub^o acutissimis/
ne aues sup illo insideret. Ideo ibi non
erant deabularoria. r^o q^o dato q^o ibi fu
issent: eũ illa dom^o esset alta centũ cubi
tis / nõ potat ibi esse loc^o vel sedes do
cto^o. Et dato q^o ibi poruisset esse sedes
talis i imo i aliq^o tabularu extra mur^o tẽ
pli / t^o ad plateã illã non intrabãt laici
vt audiret x^o d^ol. Vñ oēs dicũt q^o in
scdo arrio fiebat fmones ad pl^om. D^o
cam^o q^o p^oinna est summas cuiusq^o ret:
sed p^oite dom^o aut mur^o. In muro q^o di
uidente sacdotes a laic^o erat deambu
laroria vel tabularia: aut sup muro: aut
sup extremitate alt^o cui^o portic^o cõrtigue
muro: r^o ibi erat sedes doctor^o q^o nõ dice
bat pinaculũ: s^o erat in pinaculo. i. tecto
vel deabularoria. h^o q^o diabol^o eũ statuit
.i. deposuit fm Chry. mentẽ r Greg. vt
d^o. Vel statuit. i. vsq^o illuc duxit / ibi si
stendo. Et fm glo. volẽs diabol^o de ina
ni gl^oia ch^om tẽtare ibi eum sta. ut: vbi
mltos se nouerat h^o vicio deceptisse. Et
nora q^o d^o Chry. diabolũ portasse illuc
ch^om: vt inani gl^oia eleuaret dũ p^ols vi
deret eũ q^o volantẽ: s^o ipe egit vt a nul
lo videret. Et dixit ei. Si filius dei es
mitte te deorsuz. Hiero. In oib^o tẽta
tionib^o h^o agit diabol^o vt intelligat si fili
us dei sit. Hec ille. Nõ dixit. ascẽde in
celũ. aut vola p^o aerẽ: sed mitte te deor
sum fm Raba. q^o illa vox illi zuenit q^o
oēs sagacit p^oceptare. Et idẽ d^o Chry.
(Sc^optũ est em) de te in psal. (q^o ange
lis suis madauit de te: r in manib^o tol
lent te ne forte offendas ad lapidẽ pedẽ
ruũ) Vbi sciedũ fm Hiero. q^o diabol^o
male allegat sc^opturã: q^o nõ intelligit de
ch^o: s^o de viro sc^o. Nõ ei vt ait Chry.
fili^o dei portat ab angel^o: sed eõuerso.
Exponit aut illud fm glo: q^o d^o mada
uit angelis suis de iusto viro: vt in ma
nib^o. i. auxilijs suis: tollant eũ. ne forte
offerdat pedẽ. i. affectũ mentis ad lapi
dez. i. ad occasiõẽ peti vel ruine. Ch^os
p^o sc^opturã cõuenient allegat eũ subdit

(Ait illi Iesus rursuz. Sc^optũ est) Deu
tero. vj. (nõ tentabis dñm deũ tuum)
Est aut sciedũ ex sc^o Tho. ij. q. xcvij.
q^o tẽtare deũ factis explicite est cõmit
tere se diuisno auxilio sine necessitate vt
vtilitate intẽdendo expimentũ sumere
de deo. Interpretatiue v^o hoc fit q^o nõ ẽ
talis intẽtio si sit tale factũ vt dictũ est
Lum q^o ch^os aliter poruisset descende
re: r non esset aliqua vtilitas q^o se p^ocept
taret: si hoc fecisset tentasset dñm / saltẽ
interpretatiue. Augusti. contra Faustũ.
Pertinet autẽ ad sanã doctriã quant
do homo habet qd faciat: non tentare
deũ suũ. Hec ille. In hac pre sunt ali
qua documẽta in sensu moralĩ. Primũ
tangit Hiero. dicens. Dicit aut diabo
lus: mitte te. quia vox diaboli qui sem
per homines cadere deor^o sum desiderat
persuadere potest: p^oceptitare non po
test. Hec ille. Ambro. li. de paradiso.
Acceptit qdẽm tentãdi licentiã: sed nõ
copiã subtrahẽdi: nisi sua sponte labat in
firmus aius / qui sibi auxiliũ non nouit
accersire. Hec ille. Scdm tangit Am
brosius sup Lucam dicens. Sathanas
rãssfigurat se in angelũ lucis: r de scri
pturis ipse diuins laqueũ fidelib^o pa
rat. Utis em testimonijs sc^opturaz: non
vt doceat: sed vt fallat. Hec ille. Ter
tiũ p^o tangit Rabanus dicens. Nonã
dũ est autẽ q^o saluator noster licz p^omiss
set se a diabolo supra pinaculũ templi
portare: tamẽ tenuit ad imperiũ eius
descendere / nobis exemplũ donans: vt
quisquis impauerit viam p^otratis artã
nos ascendere obtempemus. Si q^os aut
tem vult nos de altitudine veritatis et
p^otrurum ad ima erroris et victo^o p^ocept
tare / non illũ audiamus. Hec ille. Est
autẽ r aliud documẽtũ: scz q^o multum
debemus de christi p^oterate in tẽtatione
p^ofidere. Nam ipe licet p^oopt multa vo
luerit tentari: tamẽ apostolus vnam ra
tionem ad Hebricos. iij. assiãt dicens.
Non habemus pontificẽ qui non possit
compari infirmitatib^o nostris tentatuz
per omnia: quasi velit dicere. Ideo ten
tari voluit: vt cõpari seirer. Nemo em
mouet ad cõpatendũ / nisi passionem

bonerit: qd trisplr cōtingit. s. audire. vr
 cū audio passionē illaram esse suem: z
 visu. vr cū video partēre eiulare: z tunc
 magis cogitō z cōparior: z p experientā
 q̄ generat pfectā cognitiōne z ppassio-
 nem. Igit̄ chris ex experientia nra p mise-
 riaz est fact⁹ valde misericors. iuxta illd
 Heb. ij. Debuit p oia scribi assilari vr
 misericors fieret. In apls tandē ad He-
 breos. iij. postq̄ dixerat pontificē ren-
 tarū zc. subitū. Ad eam igit̄ cū fidu-
 tia ad thronū grē el. s. iesu chri dñi nri
 Quantū ad tertiū sic dr Chry. Dia-
 bolus ex sedo nro incert⁹ tñt ad triaz
 tentatōes. Q̄ em chris rētia vērū diru-
 perat: rētia vane glie tñtērat: pontē et
 rētia auaritiē. Hec ille. Hec h est q̄ id
 qd dicitur tertiā tērationē fuisse supbi-
 am. qz fm nomē lz auaricia videat solū
 ad pecuniā p̄tinere: cuz dicat auar⁹ q̄st
 aut⁹ eris. In z grece auaricia dr phi-
 largia. i. amor argēti. tñ extēio nomie
 rētia auaricia est qn sup modū sublimi-
 tas ambif. vr dr b. Greg. Ep̄bat. quia
 Paulus Phil. ij. dixit de chro. nō rapti-
 nam arbitrat⁹ est esse se eq̄lem deo. s. si
 se eq̄lem deo arbitrat⁹ est ex h nihil ra-
 puit alienū. q. d. Si nō esset dōs z se dō
 eq̄lem crederet: rapinā cōmitteret vsur-
 pando sibi qd dei est. qz dō deus est: nll
 sic credens vsurpauit. Dicit g. (Ierū
 assumpsit eū diabol⁹) vel portado: vel
 qd rōnabili⁹ est fm sc̄m Tho. eū ducē-
 do (in montē excelsum valde) vr. s. plura
 possent inde videri fz Chry. Quis aut̄
 fuerit iste mons nō est certū: q̄uis ma-
 gi. histo. dicat eū fuisse in galilea. (Et
 ondit ei oia regna mūdi) nō det̄mina-
 re fm Chry. sed sic siqs extēio dīgito
 diceret: in tali pre est tale regnū. z in ta-
 li tale. (z gl̄iam eoz) .i. auz: argētū: la-
 pides p̄ciosos. z r̄palla bona fm Rab.
 Remig. aut̄ dr q̄ ista ostensio fuit sub-
 ro z in actu oculi: seu in momēto tempis.
 vr dr Luc. iij. Et dr q̄ fuit miraculosa
 .i. sup naturā hois p aliquā p̄stigtosam
 apparitiōez diabolo mouere phantasiā:
 vel subitēdo oculis aliqs imagines. sic
 z brō Būdicto ostensus est cor⁹ mūdus
 in qdam lumie. Sed vr dr brūs Tho.

sup Bar. ista expō nō est bona: qz hoc
 potuissz i valle fieri z nō fuisse nece co-
 scedere montē. In fm Rab ista diabo-
 lus ondit loquēdo: nō aut̄ visu amplifi-
 cado. Nō tñ est incōueniēs dicere istaz
 onsiōne fuisse qdē in mōte. z etiā fm vi-
 sionē naturāl̄ hoī possibilē. z fm expō
 factā p̄boten⁹ a diabolo: z vlt̄er⁹ p alt
 qd op⁹ diabolicū p qd supplebat illud
 qd naturāl̄ visus chri nō porerat. qz h
 videt velle Lucas: q̄ dr ista fuisse onsa
 in momento t̄p̄s. Quō autē diabolus
 possit facere istas appitiōes miraculosas
 .i. mirabiles z p̄stigtosas: forte alibi vt
 cē⁹ diffuse. Sz nūc breuit̄ sc̄dū e: q̄ sic
 aia hūana q̄ est ifima int̄ spūs imortā-
 les aliqd corp⁹ .i. hūanū mouer ad libi-
 tū: lz tñ ad illud est limitata p̄t sue p̄ru-
 tis exiguitatē. ita aliq̄ spūs supiores cre-
 ati possunt aliq̄ corpa ad nutū mouere
 localit̄: nō tñ vsq̄ q̄q: sed vsq̄ ad certū
 t̄minū p̄t sue p̄ru. limitatōez q̄ finita
 est. In null⁹ eoz possit mouere forūm
 vnū elemētū: qz eēt p̄uerrere ordīnē na-
 ture. Quilibz tñ eoz p̄t mouere oia cor-
 pora ḡnabilia z corruptibilia fm sc̄m
 Tho. z Aug. z vnā prem elemētū alicu-
 ius pura montē vnū. qz si iferiores int̄
 eos mouēt corpa celestia: p̄spectu quoq̄
 ista fere nll̄ st. mltō mag⁹ possūt moue-
 re ista / saltē illi q̄ sūt supiores moroz
 orbū ordie nature. Igit̄ diabol⁹ p̄t fa-
 cere oēs effect⁹ q̄ fiūt p̄ naturalia corpa
 qz illa p̄t mouēdo applicare ad effectū
 puta sanitatē vel infirmitatē. Igit̄ p̄t
 pmo facere appitiōes in phātaia: imp-
 mendo ei nō phantasmata noua: sed an-
 tiq̄ mouēdo q̄ sūt in sp̄itibz. .i. q̄busdam
 corpibz subtilibz: sic fit in somno. Et h
 tam vehemēt: vr aliqs credat se etiā
 extertozibz oculis vidēre. sic apparet in
 dormitibz q̄ qnq̄ se credūt ire ad ludū
 z in freneticis. Et sedo q̄ad oculos exte-
 riores figurādo z colorādo aerē sub ois
 ueris speciebz rez. sic brō Antonio ap-
 paruit sub forma argenti. Et tertio ea-
 dez rōne faciēdo appere imagies i aliq̄
 corpe terfo pura vngue vel aq̄: sic fit in
 p̄stigtis quibz furta exq̄runt. In chro
 aut̄ poruit locū habere sc̄m z tertium.

Dominica. I. i Quadragesima

¶ Non p̄mū. nec chio volēte: qz vires ei? aīe suūcēbāt oīno. Un̄ dī Bre. q oīs il la tēratio foris nō int? fuit. (Et dixit ei. Hec oīa tibi dabo.) Presuppōit h̄ dia bol? q tpe possit ista distribuere ad li bitū. Un̄ z fz Lu. iij. dixit: cui volo do illā: fz mentē chio fm Hiero. z Chryf. qd̄ prz. qz ista regna aliqñ a dō data san ctis hoīb; legim?. Nec tñ ē negādū qn̄ p̄mittēte deo diabolo? possit aliqñ; sug? gerere vt aliqñ regē faciāt: et ei p̄bere aurū i dūitū; z h̄mōi: cum tpe sciat oēs thesauros absconditos: z d̄ eis habe ar curā vt eos reseruet antichio fm ali q̄s. Et h̄ ar loco manichē n̄ aduertētes q̄ diabolo? mendax ē: dixerūt eū oīm vī sibi illū sē dñm: ita z creatorē eē: qd̄ fal sum prz i Genesi: vbi ista a dō p̄dita le gunt. (I cadēs adorauer; me) Glosa. Ec ce antiq̄ diaboli supbia. Sic em̄ in celo voluit se siles dō facere: ita nūc volebat diuinū culum sibi vsurpare. Hec illa.

Est autē sciēdū ex doctrīna scti Tho. allegata p̄ Joannē capreolū. ij. di. iij. q̄ diaboli p̄ctm̄ fuit: qz appetit bonū. Id ē supnaturalē felicitatē: fz male siue ide bite appetit: qz n̄ cogitavit d̄ mō habē di illā: eū debuisset cogitare q̄ ex mise ricordia dī illā accipe debuisset. 3o dia bol? n̄ appetit se eē deū: qz scit h̄ esse i possibile. neq; eē eglē deo simplr: qz ē h̄ sciuit naturalit̄ eē ipossibile. fz appe rit se eē eglē vī siles fm̄ qd̄. qz. f. sicut de? est brū; n̄ ab alio brificat?: ita tpe appetit se eē brū; n̄ appetēdo h̄ ab alio. Nō quia p̄p̄ta p̄tute crediderit aut vo luerit se felicitatē supnā habiturū: fz q̄a nec de sua/ nec d̄ diuina p̄tute cogitavit. Perseuerat autē sp̄ i isto appetitu: quia post vnā electionē est i termino z penite re nō pōt: sic neq; hō post mortē. vt prz ex sctō Tho. vbi q̄. Un̄ dī Damascē.

Qd̄ fac hoīb; mors: h̄ angelis fec̄ cas? scz i p̄ctm̄. Addidit autē ml̄ra p̄ctā post stud. z iter cetera p̄ctm̄ iudicē. vt prz p̄ sctm̄ Tho. j. p̄re. q. lxiij. 3o vult q̄ntuz p̄ vsurpare honorem diuinū. Et quīs idolatria quā seminavit sit extincta: tñ q̄rit sp̄ occulte q̄ eū venerent (Tunc di xit ei. Jesus) iam volēs finē tentandi et

imponere fm̄ Chry. sup. Dat. (Glade sathana) Sathanas fm̄ allq̄s latine so nar adūsariū. sō Petr? qz voluit d̄ice re chio Dat. xvj. vocat? ē ab eo satha nas. Sz fz Hero. brō Petro dixit: va de retro me sathana. i. seq̄re me: vt ve lis qd̄ volo: z ne sis m̄ mee volūtati. Diabolo ar̄ tāq̄ obstinato nō dixit: va de retro me. fz vade. f. i abyssuz seu ignē efnū. Remig. Ul̄ fm̄ alta exemplaria. (Glade retro sathana) .i. reminiscere et recordare i q̄nta glia p̄dit? fuisti. z i q̄n tā miseriā cecidisti. Hec ille. (Sctū ē em̄) Deut. vj. (Dñm deū ruū) .i. scām trinitatē: fm̄ Aug. (adorab) adoratiōe latrle: q̄ debita ē soli p̄ncipio oīs bonoz (z illi soli fules) .i. cultū latrle exhibe b̄tis fm̄ Aug. x. d̄ ciui. di. Nā latrta iter p̄rat fuit? Possum? autē z hoīb; fuire: fz nō tall cultu z fuiture. fz possum? eos vulta venerari. Ego puro q̄ sic chīs ce lauit se eē filiū dei: ita z dissimulauit se cogscere sathana. z q̄ sathanas trāssoz mar? ē i altquā effigē scti vīri: pura ere mite vt aliq̄ d̄cūt. Nūc autē chīs ondit se eū cogscere. Un̄ diabol? statim p̄fub sus discessit tāq̄ dephēsus. Quāuis ē possit dicit: vt dī Chryf. q̄ spūscētūs ex? cussit illū a chio. Gait (Tūc reliq̄t eum diabol?) abiens trist; z p̄fusus. Notā dū p̄o has tentatiōes fuisse tres. qz dia bol? hz trīa reita. f. p̄cipua sup̄ m̄dm: vt q̄cūq; euaserit de reitib; gule incidat in reita supbie. z q̄ hec euaserit incidat in reita vane gl̄e. Et si q̄ras. Quare de? p̄mittat diabolu h̄ie tot reita: Rūdet Gorra. q̄ expedit nob̄ vt p̄ ea tentemur P̄rio ad hūilitatē et cautelā. Eccl. xxx/ iij. Qui nō ē tentat? qd̄ scit: Scdo ad cōpassionē addiscendā. Un̄ Paulus ad Heb. iij. postq̄ dixerat q̄ n̄ h̄em? pōt fice q̄ n̄ possit cōpari i firmitatib; n̄ris: subītr̄. tentatū p̄ oīa. p̄ sil̄ tudie absq; p̄ctō. Tertio ad coronā p̄merēdā. Jac. j. Beat? vīr q̄ suffert tēratōes. Notā dū ē etiā q̄ tūc reliq̄sse eū diabol? dicit nō simpliciter: fz ad tpe: vt dī Lucas. qz. tpe passionis regressus est ad eius mortē p̄curandā. Et qz victores cōsue uerūt honorari. ideo sequit (Et ecce an m̄ iij

gell accesserit) fm Chrys. Nō dī descen-
 derūt s; accesserūt. q; cū sp eēt in obse-
 quū chī i fra recesserāt ab eo vt daret
 diabolo locū z audaciā inuadēdi (z mi-
 strabāt ei) sic fuit dñs suo. ex q; chī di-
 uinitas māifestat. Greg i home. Nō ē
 quē diabol⁹ tentat. z idē tpe de⁹ ē cū ab
 angel⁹ mistrat. Hec ille. Statim autē p⁹
 rērationē dicunt angeli accessisse. Prio
 fm Chrys. vt ostenderet dignitas chī
 cui angeli sp i miserū adessent. Scdo
 iura eūdē: ad ostendēdā angelicā custo-
 diā fieri circa hoies. Pōr autē addi tēto
 ad ostendēdū q; et q; diabolu vicerit stari
 adest spūalis consolatio maior solito. et
 Quarto ad ostendēdā q; dū sum⁹ i pu-
 gna adest qdē auxiliū diuinū: s; tñ ad
 bonū nīm expectat de⁹ videre certamē
 vt chīs dicit Anonto. Chry. sup Dar-
 theū. In qb; ar reb; illi misrabāt scire
 nō possum⁹: vt; ad sanatiōes ifirmīta-
 tū: an ad correctiōē aiaz: an ad effuga-
 tiōē demonū q; oia p angelos facti. vñ
 eis faciētib; tpe facere videt. tñ manife-
 stū est q; nō p̄ necessitatē impotētie ei⁹
 misrabāt: s; p̄ honozē potētie ipsius.
 Nō em dī q; adiūer eū: s; q; ministrant
 Hec ille. Sed q; in diuina sc̄ptura fre-
 quēter p miserū accēptū exhibitiō ali-
 mētoꝝ. z q; chīs esurtebat et erat solus
 in mōre: credo q; misrabāt et. q; detule-
 rūt et cibū z etiā misrabant et eo mō q;
 dē Chrys. Aduertēdū ē autē q; sic dicit
 Aug. d̄ psen. euā. Lucas n̄ narrat istas
 tentatiōes factas isto ordie q; Darthe⁹
 sed qmō facte sint nihil refert: q; nec
 Lucas illū ordinē asserit. Itēz illo ordie
 ex aliq; causa narret. Sic autē dicit glo.
 Darthe⁹ videt; p̄siderasse ordinē rēra-
 tiōis Adē: z illo ordie exposuisse tenta-
 tiōes chī. S; i rei p̄tate ordō videt fu-
 isse quē tertiḡ Lucas. vt. s. p̄ma fuerit
 de gula. sc̄da d̄ supbia in mōre. tertia d̄
 inani glia i b̄erlm. Sc̄tus Tho. ar nec
 sup Dar. nec i. iij. p̄re. q. xliij. videt de
 termiare q; fuerit ver⁹ ordō. s; mibi vi-
 det q; ille sit quē renūit Darth. q; post
 increpatiōē sathane nlla fuit tentatio
 cū abscēsserit a chō. increpatio autē fuit
 qū ille tertiḡ honozē dei: vt dicit. h; aut

fuit i mōre fm Dar. z Lucā. z p̄seq̄ntē
 in mōre fuit vltima tēratio. Est etiaz
 notādū q; ex sc̄ptura colligim⁹ q̄rer an-
 gelos chō fuisse z astitisse. Prio tpe tē-
 ratiōis vt h. Sc̄do tpe passiōis seu tri-
 bulatiōis i horto: vt Luce. xxij. Tertio
 post resurrectionē: vt Darth. xxvij. et
 Quarto tpe ascēsiōis i celū. iura illd; p̄
 uenerūt p̄ncipes zc. Et h; i signū q; de-
 beam⁹ eoz auxiliū marie implorā tpe tē-
 ratiōis ne succūbam⁹: z angustie ne im-
 partēcer feram⁹: z tpe q; surrexim⁹ a pec-
 cato ne recidūem⁹. z tpe mort; ne per-
 clitemur: s; sc̄tinere recto ducant nos ad
 dñm. Adiuuāt ar nos orādo p cōpassiō-
 nē: z dirigēdo p illūnationē: z iſtāman-
 do affectū p iteriōē locutiōez seu ex hor-
 tationē: z cōp̄mēdo diabolica p̄tēz ne
 seular q̄ntūlibet. In hac ar p̄e sūt ad
 huc mltā documēta i sensu morali. P̄l-
 mū rāgit Amb. sup illo p̄bo: hec oia di-
 cēs Habet ar ambitio domesticū p̄cū-
 lū. Et em dñc alijs p̄s fuit. Curuat
 obseq̄o vt honozē donec: z dū vult esse
 sublimior fit remissior. Hec ille. Sc̄d; rāgit
 Chrys. sup Darth. sup illo p̄bo. Glade sathana: dī. Uldēdū ar q; chīs
 pass⁹ fuit tēratiois iurta dicere diabo-
 lo. Si fili⁹ dei es mitte te deorsū: z nō
 turbat⁹: nec diabolū icrepauit. Nūc ar
 qū diabol⁹ dei sibi vsurpauit honozē: ex
 asperat⁹ ē z eū repulit dīcēs. Glade sa-
 thana: vt illi⁹ exēplo discam⁹ n̄ras qdē
 iniurias magnanimitate sustinere. dei
 aut iurias neq; ad auditiū sufferre: qm̄
 in p̄p̄is iniurijs esse quēp̄s patiētē lau-
 dabile est. iniurias autē dei dissimulare
 n̄m̄s est impiū. Hec ille. Tertū rāgit
 idē ibidē sup illo p̄bo: tūc relīct eū dia-
 bol⁹ dīcēs. Hoc ad n̄ram p̄fictē p̄solati-
 onē: q; nō rādū hoies dei diabol⁹ ten-
 tat q̄dū vult: s; q̄dū chīs p̄mitit. Et
 si eū p̄mittat paulisper tērare: tñ repel-
 lit. p̄t infirmā naturā. Hec ille.

Feria sc̄da post dñicā primas
 in Quadragesima.

Lectus euāg. Mat. xvj.

Dm. venerit filius ho-
 c minis i maiestate sua